MITÄ MORMONIT AJATTELEVAT KRISTUKSESTA

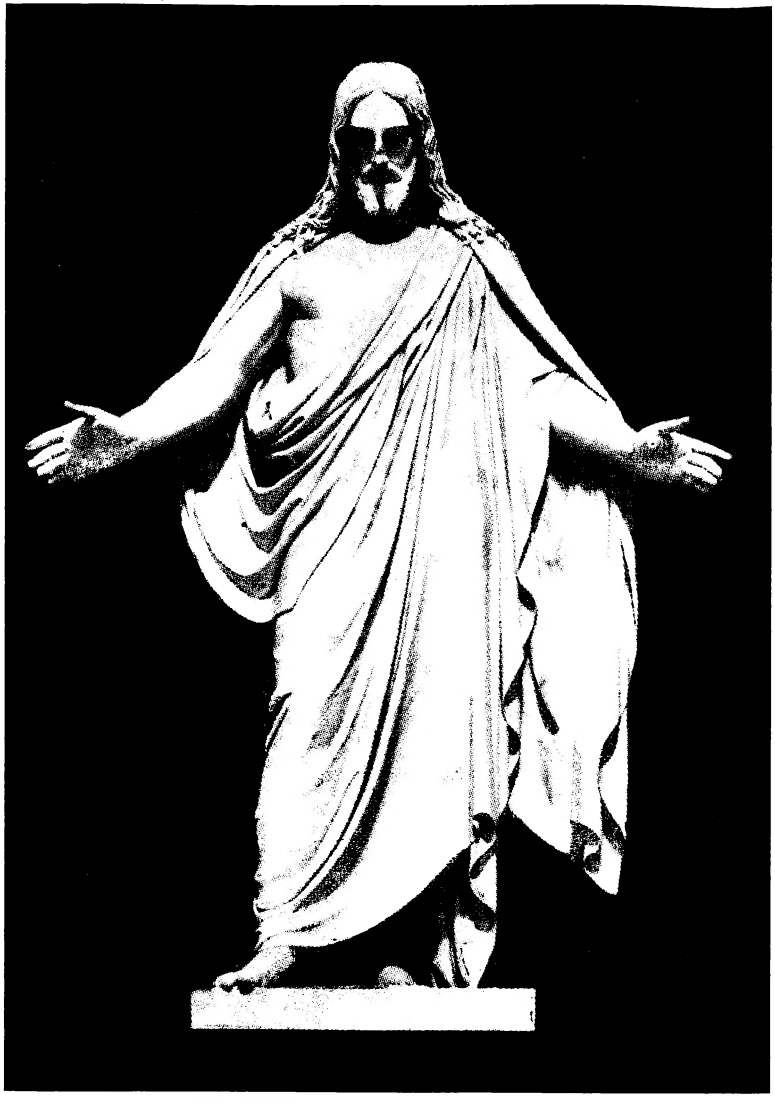

MITÄ MORMONIT AJATTELEVAT KRISTUKSESTA

Vanhin Bruce R. McConkie

Epätietoisuutta Kristuksen suhteen

Kaikkialla kristityt tunnustavat Kristuksen uskontonsa perustajaksi ja suurimmaksi ihmiseksi, joka koskaan on elänyt. Mutta siihen päättyykin uskon yhteys, kun on kysymys Hänestä ja Hänen tehtävästään.

Jokaisesta Hänen palvelustoimintansa ja tehtävänsä osasesta on olemassa jyrkästi eroavia mielipiteitä samoin kuin Hänen perustamansa uskonnonkin jokaisesta oleellisesta kohdasta. Mutta on kysymys itse pelastuksesta, kun joko hyväksymme tai hylkäämme ne moninaiset perusopit Kristuksesta ja Hänen tehtävästään, joita toinen uskovien ryhmä useinkin avoimesti julistaa toisen taas niitä karttaessa ja ne hyljätessä.

Onko Kristus todella Jumalan Poika samassa kirjaimellisessa mielessä, kun me olemme kuolevaisten vanhempien poikia? Vai onko Hän, kuten niin monet näyttävät uskovan, vain ihminen, vaikkakin, niin kuin kaikki myöntävät, kaikkien aikakausien suurin ihminen ja huomattavin siveellinen opettaja? Väittikö Hän itse olevansa Jumalan Poika vai oliko se vain Hänen kuolevaisten ystäviensä ja seuraajiensa jäkeenpäin keksimä ajatus?

Saavutetaanko pelastus todella Hänessä ja Hänen kauttaan ja Hänen sovittavan uhrinsa kautta? Mitä merkitsee pelastuminen armosta? Mistä, jos mistään, Hän lunasti ihmiset? Onko Hänen veressään todella puhdistava voima? Ja jos niin on, niin keitä varten?

Onko Kristus vai Isä kaiken Luoja? Tunsivatko profeetat Kristuksen ennen aikojen keskipäivää?

Millä tavoin Hän on meidän Välimiehemme ja puhuu puolestamme? Millä tavoin Hän on meidän Puolustajamme? Onko Hän Messias? Ovatko pyhien toimitusten suorittamistavat millään tavoin merkitykselliset, kun ne vertauskuvallisesti kuvaavat Herraamme liittyviä totuuksia? Millä tavoin Hän on maailman valkeus?

Onko Hänen nimessään voima? Palvelemmeko me Häntä vai ainoastaan Isää Hänen nimessään? Keille Hän on ilmestynyt, sekä ennen lihassa suorittamaansa palvelustehtävää että sen jälkeen? Mikä on Hänen suhteensa profeettoihin ja apostoleihin, jotka ovat todistaneet Hänestä? Ja kuinka Hänet voidaan tulla tuntemaan ja ottamaan vastaan tämän nykyisen maailman epäilyksen ja sekasorron keskellä?

Uusi todistus Kristuksesta

Jotkut ihmiset tänä sivistyksen ja valistuksen aikakautenakin tunnustavat uskovansa, että mormonit **(Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon** jäsenet) eivät usko Kristukseen, vaan että heillä on jonkinlainen mystillinen teologia, jonka perustana on usko Joseph Smithiin tai Brigham Youngiin tai Mormoniin. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet (jotka epävirallisesti tunnetaan nimellä **mormonit)** uskovat **Raamattuun.** Itse asiassa heidän uskonsa ja käytäntönsä ovat niin kirjaimellisesti ja tävdellisesti **Raamatun** opetusten mukaisia, ettei ole harvinaista kuulla sa-

nottavan: "Jos kaikki ihmiset uskoisivat **Raamattuun,** niin kaikki olisivat **mormoneja.**" **Raamatun** oppi on **mormonien** oppi, ja **mormonien** oppi on **Raamatun oppi.** Ne ovat yksi ja sama.

Mutta kuten tiedetään, **Raamattu** ei sisällä kaikkia profeettain ja apostolien opettamia totuuksia, eivätkä siinä säilyneet opetukset ole aina kulkeneet meille asti ehdottoman täydellisessä muodossa. On nyt ja on ollut olemassa useita Raamatun käännöksiä, joista jokainen poikkeaa muista.

Joskus on myös ollut äärimmäisen vaikeata säilyttää aramean kielelle ominaisia sanontoja käyttäneen puhujan ilmaisema ajatus aivan tarkasti, kun kohtia on käännetty kreikasta latinaan ja englantiin. Kaikesta tästä huolimatta **Raamattu** on kuitenkin, sellaisena käännöksenä kuin se nyt on, muuan aikakausien ihmeitä, ja myöhempien aikojen pyhät kunnioittavat sitä ja hartaasti uskovat siihen.

Mormonien ei kuitenkaan onneksi ole pakko luottaa yksinomaan Vanhan ja Uuden Testamentin aikojen ja seutujen profeettain ja apostolien todistukseen. Heillä on myöhempien aikojen ilmoituksia, joita on annettu nykyajan profeettain kautta, ja heillä on myös Hengen vaikutuksesta kirjoitettu aikakirja Jumalan toiminnasta Amerikan mantereen muinaisten asukkaitten kanssa.

Joseph Smith oli se profeetta, joka Kristuksen ohjauksen alaisena käänsi ja saattoi julki tänä aikana **Mormonin Kirjan.** Tämä kirja on kertomus Jumalan toiminnasta kansan kanssa, jolla oli evankeliumin täyteys ja joka muinoin asusti Amerikan mantereella. Heidän profeetoillaan oli sama todistuksen ja ilmoituksen henki, joka oli Herran edustajilla vanhassa maailmassa. He puhuivat Kristuksesta, profetoivat Hänen tulostaan, opettivat Hänen oppejaan, heillä oli Hänen evankeliuminsa, ja he suorittivat pelastukseen liittyviä pyhiä toimituksia Hänen valtuutensa nojalla.

Kaikesta tästä puhutaan **Mormonin Kirjassa,** ja siitä syystä tuo teos on **uusi todistus Kristuksesta.** Se on pyhä kirjoitus, joka täydentää ja tukee Raamattua, mutta joka ei syrjäytä sitä. Ne kulkevat käsi kädessä todistaen Kristuksen jumalallisuudesta ja opettaen Hänen oppejaan, mutta **Mormonin Kirjan** etuna on tyylin selvyys ja yksinkertaisuus. Totisesti ei ole koskaan ollut selvempiä ja voimallisempia profetioita, jotka olisivat ennustaneet Kristuksen tulemisen ja tehtävän, kuin ne, jotka ovat säilyneet meille **Mormonin Kirjassa.** Kaikki tämä tuli nykymaailmalle profeetta Joseph Smithin välityksellä.

Sekä **Raamattu** että **Mormonin Kirja** antavat saman todistuksen. Kumpikin on historia Jumalan toiminnasta muinaisen kansan kanssa, jolla oli evankeliumin täyteys, joka tiesi Kristuksesta ja Hänen laeistaan ja jolla oli luja toivo iankaikkisen pelastuksen saavuttamisesta Isän valtakunnassa. Ne ovat täysin sopusoinnussa toistensa kanssa, ja yhdessä ne antavat selkeän kuvan Kristuksesta ja pelastuksen laeista.

Tarkoituksenamme on nyt kysyä sekä: "Mitä mormonit ajattelevat Kristuksesta?" että: "Mikä on se todistus ja tieto Kristuksesta, joka kaikkien ihmisten on saavutettava, jos he haluavat saada Jumalan lahjoista suurimman, iankaikkisen elämän?" Vilpitön etsijä haluaa tietää, miten Raamattu, Mormonin Kirja ja myöhempien aikojen ilmoitukset vastaavat näihin tärkeisiin kysymyksiin.

Tutkimuksessamme käännymme siis ensiksi **Raamattuun** — kirjojen kirjaan — ja katsomme, mitä tietoa siinä on kirjoitettuna Kristuksesta. Sitten haluamme päästä tietämään, kuinka Mormonin Kirja tukee ja laajentaa sitä ja tunnustaa sen, ja silloin tällöin käytämme myös apuna muita myöhempien aikojen ilmoituksia. Kaiken sen avulla me pääsemme todelliseen Kristuksen tuntemiseen, joka, kun Pyhä Henki on sen vahvistanut kunkin totuuden etsijän sydämessä, johtaa sellaisen henkilön iankaikkiseen elämään.

Pelastus on Kristuksessa

Laupias Jumala — se pyhä Olento, jonka työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen — ei ole jättänyt lapsiaan pimeyteen, kun on kysymys siitä tiestä, jota heidän pitäisi seurata, sekä siitä, mitä heidän pitäisi tehdä pelastuksen saavuttamiseksi.

Pikemminkin Hän on säätänyt, että pelastus tulee Kristuksen sovitusuhrissa ja sen kautta, ja Hän on lähettänyt profeettojaan, ajasta aikaan, todistamaan Kristuksesta ja opettamaan pelastussuunnitelman totuuksia.

Ne, jotka rakastavat Herraa ja halajavat pelastusta, haluavat oppia tuntemaan Kristusta ja Hänen tehtäväänsä kaikkina aikakausina ja kaikista käsillä olevista lähteistä, jotta he osaisivat ankkuroida itsensä tähän iankaikkiseen aikakausien kallioon ja saada itselleen iankaikkisen elämän toivon. Tutkikaamme siis kirjoituksia, sillä niin kuin Herramme itse sanoi: "Ne juuri todistavat minusta."[1]

Ensiksikin Hänen Nikodeemukselle lausumistaan sanoista opimme tämän: "Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, **Ihmisen Poika,** joka on taivaassa. Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää **Ihmisen Poika** ylennettämän, että **jokaisella, joka uskoo Häneen, olisi iankaikkinen elämä.**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi. Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen."[2]

Puhuessaan niille, jotka olivat tappaneet "elämän ruhtinaan", Pietari julisti, että Kristus oli "se kivi, jonka te,

[1] Joh. 5: 39
[2] Joh. 3: 13—18

rakentajat, hylkäsitte, mutta joka on kulmakiveksi tullut. **Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman."**[3]

Näiden kirjoitusten perusteella ei kukaan voi olla epätietoinen siitä, että **Raamattu** opettaa, että pelastus on Kristuksessa. Katsokaamme nyt joitakin vastaavia todistuksia **Mormonin Kirjasta.**

Enkeli, joka ilmestyi eräälle vanhurskaalle Benjaminnimiselle kuninkaalle noin 124 vuotta ennen kristillistä ajanlaskua, lausui tämän todistuksen: "Ja vielä minä sanon teille, **ettei muuta nimeä anneta eikä mitään muuta tietä tai tapaa, jonka kautta pelastus voisi tulla ihmislasten osaksi, kuin yksinomaan Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta.** Sillä katso, hän tuomitsee, ja hänen tuomionsa on oikea; ja lapsi, joka lapsuudessaan kuolee, ei huku; mutta ihmiset juovat tuomion omalle sielullensa, elleivät he nöyrry ja tule pienten lasten kaltaisiksi ja usko, että **pelastus on tapahtunut ja tapahtuu ja on tapahtuva Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan sovittavassa veressä ja sen kautta."**[4]

Aikaisemmin, melkein 600 vuotta ennen Kristuksen syntymistä lihaan, Lehi opetti: "Sen tähden **lunastus tulee Pyhässä Messiaassa ja hänen kauttansa;** sillä hän on täynnä armoa ja totuutta. Katso, hän uhraa itsensä synnin tähden, lain vaatimuksen täyttämiseksi kaikkien niiden puolesta, joilla on särjetty sydän ja murtunut mieli; eikä kenenkään muun puolesta voida lain vaatimusta täyttää.

Kuinka suuri merkitys sen vuoksi onkaan näiden asioiden tunnetuksi tekemisellä maan asukkaille, jotta he tietäisivät, ettei mikään liha voi Jumalan kasvojen edessä asua, muuten kuin Pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, hänen, joka antaa henkensä lihan mukaan

[3] Ap.t. 4: 11—12
[4] Moosia 3: 17—18

ja joka ottaa sen jälkeen Hengen voimalla, saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, itse ensimmäisenä nousemalla."[5]

Nefiläiset pyhät olivat koko sydämestään keskittyneet Kristukseen ja siihen pelastukseen, jonka Hän sai aikaan ja jonka hän on tarjonnut ihmisille, jos he ovat kuuliaiset Esim. Jaakob opetti:

"Ja minun sieluni iloitsee, kun voin todistaa kansalleni, että ellei Kristus tulisi, täytyisi kaikkien ihmisten hukkua."[6]

Samalla tavoin Nefi kirjoitti: **"...Ei taivaan alla ole annettu muuta nimeä kuin tämä Jeesus Kristus, josta minä olen puhunut, jossa ihminen voi pelastua... Me puhumme Kristuksesta, me iloitsemme Kristuksesta, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta meidän lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat toivoa syntiensä anteeksiantoa."[7]**

Pelastus on Kristuksessa tänä päivänä samoin kuin se oli muinoin ja samoin kuin se on aina oleva. Ja tänä päivänä, samoin kuin muinoin ja aina, Kristuksen lailliset edustajat vievät maailmalle todistusta Hänestä sellaisena, kuin se on ilmoitettu Hänen profeettainsa kautta.

Nämä tämän ajan todistajat tietävät ja todistavat, samoin kuin muinaiset profeetat omana aikanaan tiesivät ja todistivat, että Kristus on Jumalan Poika; että Hän on saanut aikaan äärettömän ja iankaikkisen sovituksen; että Hän on antanut jälleen maan päällä oleville ihmisille pelastussuunnitelman kaikkine pelastavine voimineen ja armoineen ja että elleivät ihmiset tule näiden laillisten edustajien tykö ja opi tuntemaan Kristusta ja Hänen lakejansa sellaisina kuin ne uudelleen on ilmoitettu maan päällä, he eivät voi

[5] 2 Nefi 2: 6—8
[6] 2 Nefi 11: 6
[7] 2 Nefi 25: 20, 26

pelastua Hänen iankaikkiseen valtakuntaansa tämän jälkeen.

Koska Kristus on kaiken sen keskus, mikä liittyy pelastukseemme ja koska iankaikkisen elämän toivomme keskittyy Häneen (tai muuten se on turha), niin on äärimmäisen tärkeätä, että pyrimme paremmin tuntemaan Häntä ja Hänen asemaansa iankaikkisessa pelastussuunnitelmassa, tuntemaan seikkoja, joita maailma vain hämärästi tietää ja tuskin ollenkaan ymmärtää.

Jumalan Poika

"Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä sanoen: **'Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?'** He sanoivat hänelle: 'Daavidin.' Hän sanoi heille: 'Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi, sanoen: Herra (s.o. Elohim, Isä) sanoi minun Herralleni (s.o. Jehova, Poika): Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle. **Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?'** ja kukaan ei voinut vastata hänelle sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohjennut kysyä häneltä mitään."[8]

Tässä keskustelussa Herra rohkeasti ohjasi fariseukset miettimään kristinuskon sydäntä. Onko Hän todella Jumalan Poika samoin kuin me olemme kuolevaisten isien poikia? Vai oliko Hän vain joku uskonnon opettaja, jollaisia tuona aikana oli paljon juutalaisten keskuudessa? Vai, vielä enemmän, oliko Hän kaikkien aikakausien suurin siveellinen ja hengellinen opettaja, vaikkakaan ei sen korotetun persoonan kirjaimellinen jälkeläinen lihassa, joka on Jumala, meidän Isämme?

---

[8] Matt. 22: 41—46

Fariseukset olivat täysin ymmällä eivätkä osanneet vastata. He tiesivät, että Hänen piti oleman Daavidin jälkeläinen (vaatimus, joka täyttyi Marian, Hänen äitinsä, kautta), mutta että Hän oli myös Daavidin Herra, Israelin Jumala, muinainen Jehova, joka syntyi maailmaan Isän Poikana, sitä he eivät tietäneet.

Eikä tämä heidän sokea ilmoitetun totuuden hylkäämisensä erottunut siitä tilasta, mikä nykyaikana vallitsee yhtä vilpittömien uskonnollisten ihmisten keskuudessa. Nykyajan pappismiesten ja maallikoitten keskuudessa on suoritettu useita luotettavia tutkimuksia heidän uskostaan Kristukseen Jumalan kirjaimellisena Poikana. Vain harvat ovat tunnustaneet Hänen sitä olevan, kirjaimellisesti, henkilökohtaisesti, todella, samoin kuin muut ihmiset ovat kuolevaisten vanhempien lapsia.

Tietystikin, ennen kuin ihminen voi tunnustaa Hänet Jumalan Pojaksi, hänen täytyy ensin uskoa Hänen Isäänsä Jumalana ja uskoa, että Isä on persoonallinen olento, jonka kuvaksi ihminen luotiin — tieto, joka ei suinkaan ole yleinen kristittyjen keskuudessa. Kun Jumala uskotaan persoonattomaksi, luomattomaksi, mahdottomaksi tuntea, salaperäiseksi hengeksi, jossa on kolme yhdessä ja joka täyttää äärettömyyden, niin silloin ei ole mahdollista tunnustaa Häntä Herramme kirjaimelliseksi Isäksi.

Melkein yleismaailmallisesti Kristus kuitenkin tunnustetaan suurimmaksi siveelliseksi opettajaksi, joka koskaan on elänyt — uskomus, joka on täysin epäjohdonmukainen todellisuuden kanssa, ellei Hän myös ollut Jumalan Poika. Kuinka Hän voisi olla suurin siveellinen opettaja, suurin totuuden julistaja, suurin hengellinen johtaja, jos Hän samalla oli valehtelija, halpamainen huijari, petturi?

Hän sanoi olevansa Jumalan Poika, käyttäen kieltä ja vertauskuvia, jotka olivat selviä Hänen kuulijoilleen. Jos nyt Hänen julistuksensa olivat valheellisia ja petollisia, niin kuinka Hän saattoi olla suurin siveellisyyden opettaja

ja kuitenkin itse valehdella? Joko Kristus oli Jumalan Poika ja kaikkea, mitä Hän ja Hänen todistajansa väittivät Hänen olevan, tai meidän olisi parempi unohtaa kristinusko ja elää maailman tavoin.

Pankaamme merkille muutamia todistuksia, joita Hän antoi itsestään. Kuten Johannes sanoi, niin pyhät kirjoitukset on kirjoitettu, "että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä."[9]

Jaakobin lähteellä Jeesus opetti samarialaiselle naiselle, että hänen piti rukoilla Isää hengessä ja totuudessa. Nainen vastasi: "Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki." Tähän Jeesus sanoi: **"Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi."**[10]

Toisen kerran todistaessaan olevansa Jumalan Poika Hän sanoi: "Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt... **Ellette te usko minua siksi, joka minä olen** (s.o. Kristus), **niin te kuolette synteihinne...** Kun te olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että **minä olen se, joka minä olen,** ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin **minun Isäni on minulle opettanut.** Ja **hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani;** hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska **minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."**[11]

Kun Jeesus oli avannut sokeana syntyneen miehen silmät ja kun juutalaiset olivat ammottomasti nuhdelleet tätä miestä, joka nyt näki, Jeesus etsi hänet käsiinsä ja sanoi: 'Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?' Jeesus sanoi hänelle: **Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka**

[9] Joh. 20: 31
[10] Joh. 4: 24—25
[11] Joh. 8: 18, 24, 28—29

sinun kanssasi puhuu.' Niin hän sanoi: 'Herra, minä uskon'; ja hän kumartaen rukoili häntä."[12]

Kun Jeesus vietiin Kaifaan, ylipapin, eteen, niin tuo kelvoton sanoi: " 'Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.' Jeesus sanoi hänelle: **'Sinäpä sen sanoit.** Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä' "

Jos se ei olisi ollut totta, niin tämä selvä väite, että Hän oli Jumalan Poika, olisi ollut kauheaa pilkkaa, niin kuin juutalaiset hyvin tietävät; ja niin kirjoituksissa sanotaankin: "Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: **'Hän on pilkannut Jumalaa.** Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisensa. Miten teistä on?' He vastasivat sanoen: 'Hän on vikapää kuolemaan.' Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät nyrkillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle ja sanoivat: **'Profetoi meille, Kristus,** kuka se on, joka sinua löi.' "[13]

Koko Juudan kansa tiesi, että Kristus oli julistanut itsensä Jumalan Pojaksi. Pilatuksen edessä se syytti Häntä, sanoen: " 'Tämän me olemme havainneet villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi.' Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: 'Oletko sinä juutalaisten kuningas?' Hän vastasi hänelle ja sanoi: **'Sinäpä sen sanot.'** "[14]

Ristillä Hänen vihamiehensä koettivat saada Hänet todistamaan väitteensä, että Hän oli Poika, sanomalla: "Auta itseäsi, **jos olet Jumalan Poika,** ja astu alas ristiltä... **Onhan hän Israelin kuningas,** astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen. Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; **sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.'** "[15]

---

[12] Joh. 9: 35—38
[13] Matt. 26: 63—68
[14] Luuk. 23: 2—3
[15] Matt. 27: 40, 42—43

Eikä Hän ainoastaan monesti julistanut jumaluuttansa täten selvin sanoin, vaan usein Hänen julistuksensa verhoutui juutalaisten vertauskuvalliseen kieleen, joka merkitsi heille samaa kuin jos Hän olisi noissa tapauksissa puhunut selkeästi: **"Minä olen lammasten ovi...** Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen...

Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys. **Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä...** Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,

niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja **minä annan henkeni lammasten edestä...** Sentähden Isä minua rakastaa, koska **minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen;** sen käskyn minä olen saanut Isältäni."

Niin juutalaisten kesken syntyi erimielisyyttä, ja muutamat sanoivat hänelle: "'Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan.' Jeesus vastasi heille: **'Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta.** Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.'" Sitten Hän sanoi heille selvästi: **"Minä olen Jumalan Poika."**[16]

Hänen suuri saarnansa elämän leivästä sisälsi samanlaisen todistuksen. Julistus **"minä olen elämän leipä"** merkitsi Hänen kuulijoilleen sitä, että Hän oli Jumalan Poika, ja niin he Hänet ymmärsivät, sillä kun saarna oli päättynyt, Simon Pietari sanoi: **"Sinulla on iankaikkisen elämän sanat; ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."**[17]

Monta kertaa omana aikanamme Kristuksen äänen on kuultu sanovan esim. näin: **"Katso, minä olen Jeesus Kris-**

[16] Joh. 10: 7, 9—11, 14—15, 17—18, 24—26, 36
[17] Joh. 6: 48, 68—69

tus, Jumalan Poika. Minä olen se, joka tulin omieni tykö, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan. Minä olen valkeus, joka loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsitä."[18]

Että Kristus on Jumalan Poika, käy runsain mitoin ilmi Hänen omasta todistuksestaan, niistä teoista, joita Hän teki, sekä kaikkien aikakausien profeettain todistuksesta. Ja tämä todistus annetaan nyt, kuten aina, jotta niillä, jotka uskovat, "olisi elämä hänen nimessänsä."[19]

Ellei Hän olisi Jumalan Poika, ei olisi mitään pelastusta eikä iankaikkista elämää. Ellei Hän olisi syntynyt maailmaan Marian poikana (niin että Hän peri häneltä kuolevaisuuden ja vallan antaa henkensä), ja Jumalan Poikana (niin että Hän peri Häneltä kuolemattomuuden vallan, niin että Hän voi jälleen ottaa henkensä), niin Hän ei olisi voinut saada aikaan ääretöntä ja iankaikkista sovitusta, ja meidän uskomme olisi turha.

Mutta Hän on Jumalan Poika, ja yhä Hän kutsuu: **"Tulkaa minun tyköni,** kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja **oppikaa minusta,** sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä."[20]

Messias

Profeetallisen kutsumuksen luonne on Kristuksesta todistaminen. Profeetta on henkilö, jolla on hänen sieluunsa ilmoituksen kautta kaiverrettu ylhäältä tuleva tieto, että Jeesus on Kristus, "sillä Jeesuksen todistus on" — määritelmän mukaan — "profetian henki".[21]

Kun ihminen saa henkilökohtaisen ilmoituksen Kristuk-

---

[18] Opin ja Liittojen Kirja 6: 21
[19] Joh. 20: 31
[20] Matt. 11: 28—29
[21] Ilm. 19: 10

sen jumalallisuudesta, tehtävästä ja teoista, niin hän on saanut Jeesuksen todistuksen, ja juuri tämän lahjan omistaminen tekee hänestä profeetan. Niinpä Pietari saattoi sanoa Kristuksesta: "Hänestä kaikki profeetat todistavat"[22], ja elleivät he niin tekisi, he eivät olisi profeettoja, sillä juuri Kristuksesta todistaminen tekee heistä tuon valitun ryhmän jäseniä.

Niinpä siis kaikki profeetat Aadamista Kristukseen asti todistivat, että Kristus, luvattu Messias, oli tuleva. Kaikki profeetat Hänen tulemisensa ajasta tähän hetkeen asti ovat todistaneet ilmoituksen kautta, että Hän tuli, että sovitus, jonka Hän sai aikaan, on todellisuus ja että pelastus voidaan nyt saavuttaa pitäytymällä Hänen evankeliuminsa lakeihin ja toimituksiin, niin kuin muinaisen ajankin uskolliset pyhät sen saavuttivat.

Meidän ei tarvitse pitkään viipyä Vanhan Testamentin Messiasta koskevissa profetioissa, sillä ne ovat tuttuja jokaisen kristillisen kirkon vilpittömille ja hartaille jäsenille. He tietävät, että Jesaja ennusti neitseellisen syntymän;[23] ennusti, että Hän oli tuleva Rauhanruhtinaana hallitsemaan iäti Daavidin istuimella;[24] ja että hän 53. luvussaan etukäteen selosti Kristuksen tehtävää, palvelustoimintaa ja kuolemaa.

Yleisesti tiedetään, että Miika mainitsi ennakolta, että Beetlehem oli oleva Hänen syntymäpaikkansa; [25] että Sakaria kertoi Hänen riemullisesta saapumisestaan Jerusalemiin, kuinka Hän "ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla;"[26] sekä että hän myös näki, kuinka Juudas oli kavaltava Hänet kolmestakymmenestä hopearahasta, ja hän näki, että tällä verirahalla ostettiin sitten savenvalajan pelto.[27]

---

[22] Ap.t. 10: 43
[23] Jes. 7: 14
[24] Jes. 9: 6—7
[25] Miika 5:2
[26] Sak. 9: 9
[27] Sak. 11: 12—13

Ja niin me voisimme jatkaa, niin kuin Matteus teki kirjoittaessaan evankeliuminsa, ja toistaa Vanhan Testamentin profetioita, jotka Herramme tuleminen ja Hänen palvelustoimintansa täyttivät. Tänä aikana meille on kuitenkin enemmän hyötyä niiden vähemmän tunnettujen Messiasta koskevien profetiain tutkimisesta, jotka sisältyvät siihen kirjaan, joka on uusi todistus Kristuksesta tässä maailmassa, **Mormonin Kirjaan.**

Melkein 600 vuotta ennen Kristuksen tuloa Nefi edeltä näki Hänen tulemuksensa samoin kuin useita Hänen elämänsä yksityiskohtia. Enkeli näytti hänelle neitsyt Marian ja sanoi: "Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti, lihan tavan mukaan.

Ja tapahtui, että minä näin, kuinka neitsyt kulkeutui pois Hengessä; ja kun hän oli kulkeutunut pois Hengessä, enkeli puhui minulle jonkin ajan kuluttua, sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin taas neitsyen, ja hän kantoi lasta sylissään. Ja enkeli sanoi minulle: **Katso, Jumalan Karitsa, Iankaikkisen Isän Poika!...**

Ja minä katsoin ja näin **maailman Lunastajan,** josta isäni oli puhunut; ja näin myös profeetan, joka oli valmistava tien hänen edellään. Ja Jumalan Karitsa tuli hänen kastettavakseen; ja kun hänet oli kastettu, minä näin taivaiden aukenevan ja Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta ja jäävän hänen päälleen, kyyhkysen muodossa.

Ja minä näin, että hän meni ja opetti kansaa, voimassa ja suuressa kirkkaudessa; ja suuret joukot kerääntyivät kuulemaan häntä; ja minä näin, että he karkoittivat hänet keskuudessaan, Ja minä näin myös kaksitoista muuta, jotka seurasivat häntä,,.

Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan kulkevan ihmislasten joukossa. Ja minä näin suuret joukot ihmisiä, jotka olivat sairaita ja joita kaikenlaiset taudit ja riivaajat ja saastaiset henget vaivasivat; ja enkeli puhui ja näytti minulle kaiken tämän. Ja Jumalan Karitsan voima paransi heidät; ja riivaajat ja saastaiset henget ajettiin ulos.

Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle taaskin, sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan, jonka ihmiset olivat ottaneet kiinni; maailma tuomitsi **iankaikkisen Jumalan Pojan;** ja minä todistan siitä, mitä näin. Ja minä, Nefi, näin, että **hänet ylennettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden.** Ja kun hänet oli surmattu, minä näin maan ihmispaljouksien kokoontuneen yhteen taistelemaan Karitsan apostoleja vastaan, sillä sitä nimeä Herran enkeli käytti niistä kahdestatoista."[28]

Myöhemmin, noin vuonna 124 e. Kr., enkeli puhui nämä sanat kuningas Benjaminille: "Sillä katso, tulee aika — eikä se ole kaukana — jolloin **Herra Kaikkivaltias,** joka hallitsee, joka oli ja joka on iankaikkisesta iankaikkiseen, **tulee alas taivaasta ihmislasten keskuuteen,** ottaen savimajan asunnoksensa ja menee ihmisten keskuuteen ja tekee voimallisia ihmetekoja sairaita parantaen, kuolleita herättäen, saaden rammat kävelemään, sokeat näkeviksi ja kuurot kuuleviksi, sekä kaikenlaisia sairauksia karkoittaen.

Ja hän ajaa ulos riivaajia eli pahoja henkiä, joita asuu ihmislasten sydämissä. Ja katso, hän joutuu kokemaan kiusauksia ja ruumiillisia kipuja, nälkää, janoa ja väsymystä, enemmänkin kuin ihminen jaksaa kuolematta kärsiä; sillä katso, joka huokosesta tihkuu verta, niin suuri on hänen ahdistuksensa oleva hänen kansansa jumalattomuuden ja kauhistusten tähden.

Ja **hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika,** taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria.

Ja katso, hän tulee omiensa tykö, jotta usko hänen nimeensä toisi pelastuksen ihmislapsille; ja kaiken tämän jälkeen he pitävät häntä ihmisenä ja sanovat, että hänessä on riivaaja, **ruoskivat häntä** ja **ristiinnaulitsevat hänet.** Ja **kolmantena päivänä hän on nouseva kuolleista:** ja katso,

[28] 1 Nefi 11: 18—21, 27—29, 31—34

kaikki tämä tapahtuu, jotta vanhurskas tuomio kohtaisi ihmislapsia,"[29]

Mitä vikaa voi kukaan oikein ajatteleva kristitty löytää tällaisista profetioista? Ne ovat esimerkkejä siitä valkeudesta ja totuudesta, joka on saatavissa sen jälkeen, kun **Mormonin Kirja** tuli julki todistamaan yhdessä **Raamatun** kanssa Kristuksen pyhästä Messiaan asemasta.

Luoja

Isän johdolla Kristus oli ja on tämän maan ja kaiken siinä olevan Luoja samoin kuin lukemattomien maailmojen Luoja. Kumma kyllä Kristuksen valtaa ja suuruutta sekä Hänen luomisvoimaansa tuskin tunnetaan. Kuitenkin muinaisajan apostolit kirjoittivat siitä runsain määrin.

Johannes sanoi, että Kristus "oli alussa Jumalan tykönä". Tähän totuuteen hän lisäsi, puhuessaan Kristuksesta: **"Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on."**[30]

Paavali laajensi tätä kirjoittamalla, että Kristuksessa **"luotiin kaikki mikä taivaissa ja mikä maan päällä on,** näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, **kaikki on luotu hänen kauttansa** ja häneen. Ja hän on ennen kaikkia, ja **hänessä pysyy kaikki voimassa."**[31]

Että "kaikkeen" sisältyy myös maailman luominen käy ilmi tästä **Raamatun** kohdasta: "Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, **jonka kautta hän myös on maailman luonut."**[32]

---

[29] Moosia 3: 5—10
[30] Joh. 1: 1—3
[31] Kol. 1: 16—17
[32] Hebr. 1: 1—2

Monina aikakausina Herra on antanut samanlaista tietoa pavelijoilleen. Kun "Mooses seisoi Jumalan kasvojen edessä, ja hän puhui hänen kanssansa kasvoista kasvoihin", niin Jumala sanoi hänelle: **"Luvutta olen maailmoja luonut;** ja nekin minä loin omaa aivoitustani varten, **Pojan kautta minä loin ne, Pojan, joka on minun Ainosyntyiseni."**[33]

Näyssä Aabraham näki Jumalan sekä Hänen jalot ja suuret henkilapsensa. Hän näki, että näiden henkien joukossa oli Kristus, Esikoinen, ja että hän **"oli Jumalan kaltainen,** ja hän sanoi niille, jotka olivat hänen kanssansa: Astukaamme alas, sillä siellähän on avaruutta, ja ottakaamme näitä aineita ja **tehkäämme maa,** jonka päällä nämä asuisivat."[34] .

Ilmoituksessa Herra on sanonut meille: "Näin sanoo Herra, teidän Jumalanne, Jeesus Kristus, suuri MINÄ OLEN, Alfa ja Omega, alku ja loppu, hän, joka näki iankaikkisuuden mittaamattoman avaruuden ja kaikki taivaan serafijoukot ennen kuin maailmaa oli luotu; hän, joka tuntee kaiken, sillä kaikki on minun silmieni edessä; **minä olen se, joka puhui, ja maailma luotiin, ja kaikki syntyi minun kauttani."**[35]

Kun Joseph Smith ja Sidney Rigdon saivat katsella samanlaisia näkyjä kuin Aabraham oli nähnyt, niin Jumalan tyköä tuleva ääni todisti heille, että **"hänen kauttaan ja hänestä maailmat luodaan ja luotiin, ja hän luo ja loi maailmat."**[36]

Välimies, Puolestapuhuja

Tässä jälleen on oppi, joka on meille välttämätön voidaksemme tuntea Jumalaa, Kristusta ja pelastussuunnitel-

[33] Kallisarvoinen Helmi, Mooses 1: 31, 33
[34] Kallisarvoinen Helmi, Aabraham 3: 24
[35] Opin ja Liittojen Kirja 38: 1—3
[36] Opin ja Liittojen Kirja 76: 24

maa. Tätä **Raamatun** oppia tuskin tunnetaan ja vain hämärästi, jos ollenkaan, ymmärretään maailman kirkoissa.

Kristus on meidän Välimiehemme. Hän on meidän Puolustajamme, meidän Puolestapuhujamme. Hän on ainoa Välimies Jumalan ja ihmisen välillä, yrittää kääntää meitä nurjalta tieltämme ja sovittaa meidät Isän kanssa. Hän puhuu puolestamme korkeuden asuinsijoilla, rukoilee puolestamme, puolustaa meitä heikkouksiemme tähden ja pyrkii johdattamaan meitä täydellisyyteen, jotta voisimme olla yhtä Hänen ja Hänen Isänsä kanssa.

Tämän opin merkitys havaitaan, kun käsitämme, että itse pelastus on seurauksena siitä, että Kristus on tullut välittäjäksi. "Jonka tähden hän myös voi", niin kuin Paavali sanoo, "täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, **koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.**"[37]

Paavali löysi myös Kristuksen sovituksesta ja välimiehisyydestä vastauksen sydämestä lähtevälle huudahdukselleen: "Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?"

Ja hänen loppupäätelmänsä oli: "Minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa, meidän Herrassamme."

Ja miten hän tuli tähän päätökseen? Koska "Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja **hän myös rukoilee meidän edestämme**".[38] Hänen iankaikkinen rakkautensa veljiään kohtaan kuvastuu siitä, että Hän jatkuvasti rukoilee heidän edestään, kun Hän nyt istuu valtaistuimella korkeuden Majesteetin oikealla puolella.

---

[37] Hebr. 7:25
[38] Room. 8: 34—39

Mitä pyhiin kirjoituksiimme tulee, niin missään ei esiinny sen kaunopuheisempaa anomista, sen hartaampaa puolestapuhumista eikä sydämestä siten lähtevää yritystä käyttää välittämisvoimaansa meidän hyväksemme kuin Hänen suuressa ylipapillisessa rukouksessaan. Isällensä Hän opetuslapsistaan sanoi:

"**Minä rukoilen heidän edestänsä;** en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun... Pyhä Isä, **varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut,** että he olisivat yhtä niinkuin mekin... En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, **vaan että sinä varjelisit heidät pahasta ... Pyhitä heidät totuudessa;** sinun sanasi on totuus... **Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat,** niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt ... **Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut,** koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista."[39]

Mitä täydellisempää puolustusta voisi kukaan halata kuin "Jumalan, meidän Vapahtajamme", puolustus, Hänen, joka tahtoo, että kaikki pelastuvat ja tulevat totuuden tuntemiseen. Sillä, kuten Paavali edelleen selittää, "yksi on Jumala, **yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä."**[40]

Ja niinpä Johannes, opettaessaan parannuksen ja Kristuksessa olevan anteeksiantamuksen lakia, saattoi sanoa: **"Jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän**

[39] Joh. 17: 9, 11, 15, 17, 20—21, 24
[40] 1 Tim. 2: 3—6

tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus."[41]

Kuten olemme nähneet (sillä Jumalan sana on Jumalan sanaa), **Mormonin Kirjan** kansojen keskuudessa eläneet profeetat todistavat samoista iankaikkisista totuuksista kuin juutalaisten keskuudessa eläneet Hengen vaikutuksen alaiset miehet. Niinpä Lehi, nefiläisistä profeetoista ensimmäinen sanoi Kristuksesta välimiehenä:

"Hän on esikoinen Jumalalle, **koska hän on rukoileva kaikkien ihmislasten puolesta; ja ne, jotka uskovat häneen, pelastuvat. Ja koska hän rukoilee kaikkien puolesta, tulevat kaikki Jumalan tykö;** sen tähden he seisovat hänen kasvojensa edessä, jotta hän tuomitsisi heidät sen totuuden ja pyhyyden mukaisesti, mikä hänessä on."[42]

Ja niin Moroni, **Mormonin Kirjan** profeetoista viimeinen, kirjoittaessaan tuhat vuotta myöhemmin profeettaisänsä Mormonin sanoja (hänen, jonka mukaan **Mormonin Kirja** sai nimensä), sanoi oman aikansa pyhille:

"Sen tähden, rakkaat veljeni, ovatko voimalliset teot loppuneet sen tähden, että Kristus on noussut taivaaseen ja on istuutunut Jumalan oikealle puolelle, vaatiakseen Isältä ne oikeutensa armahtamiseen, jotka hänelle kuuluvat ihmislasten suhteen? Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaatii itselleen kaikki ne, jotka uskovat häneen; ja ne, jotka uskovat häneen, riippuvat kiinni kaikessa hyvässä; sen tähden **hän on puolustajana ihmisten asiassa;** ja häne asuu iankaikkisesti taivaissa."[43]

Sitten Abinadi, voimallinen **Mormonin Kirjan** profeetta, selitti meille Hengen vaikutuksesta Jesajan Messiaan välimiehyyttä koskevan profetian. Ennustaessaan Herramme tehtävän ja kirjoittaessaan profeetallisesti tulevaisuudesta, ikään kuin kaikki jo olisi tapahtunut Jesaja kirjoitti: "Hän

---

[41] 1 Joh. 2: 1—2
[42] 2 Nefi 2: 9—10
[43] Moroni 7: 27—28

antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkon, hän kantoi monien synnit, ja **hän rukoili pahantekijäin puolesta."**[44]

Mormonin Kirjan profeetta Abinadi selittää Jesajan sanat seuraavasti: "Ja sitten Jumala murtaa kuoleman kahleet saatuaan voiton kuolemasta, **antaen Pojalle vallan rukoilla ihmislasten puolesta — koska hän on noussut taivaaseen armahtavan rakkauden läpitunkemana, on täynnä sääliä ihmislapsia kohtaan, seisoo heidän ja oikeudenmukaisuuden välillä,** on murtanut kuoleman kahleet, ottanut kantaaksensa heidän syntinsä ja rikkomuksensa, on lunastanut heidät ja tyydyttänyt oikeudenmukaisuuden vaatimukset."[45]

Ilmoituksen kautta Kristus on meidän aikanamme vahvistanut nämä totuudet. Puhuessaan niistä, jotka uskovat Hänen nimeensä, Hän sanoo: "Kaikkien niiden puolesta, jotka ovat uskoneet minun nimeeni, sillä minä olen Kristus, minun omaan nimeeni, **veren kautta, jonka minä olen vuodattanut heidän puolestansa, minä olen rukoillut Isän edessä."**[46]

"Kuunnelkaa häntä, joka on puolustaja Isän tykönä, ja joka puhuu teidän puolestanne hänen edessään sanoen: Isä, katso hänen kärsimyksiänsä ja kuolemaansa, joka ei mitään syntiä tehnyt ja johon sinä olit mielistynyt; katso Poikasi vuodatettua verta, hänen vertansa, jonka sinä annoit, että sinut kirkastettaisiin; sen tähden, Isä, säästä nämä minun veljeni, jotka uskovat minun nimeeni, jotta he voisivat tulla minun tyköni ja saada iankaikkisen elämän."[47]

Kaiken sen valossa, mitä Jumala on tästä asiasta sanonut — myöhempien aikojen ilmoitusten vahvistaessa vanhat ilmoitukset — uskallammeko vaarantaa pelastuksem-

---

[44] Jes. 53: 12
[45] Moosia 15: 8—9
[46] Opin ja Liittojen kirja 38: 4
[47] Opin ja Liittojen Kirja 45: 3—5

me saavuttamisen olemalla tunnustamatta Kristusta Välimieheksemme ja Puolestapuhujaksemme? Ja emmekö me tunnusta Häntä juuri pitämällä Hänen käskynsä?

Lunastaja ja Vapahtaja

Kristus on meidän Lunastajamme ja Vapahtajamme. Ilman Häntä ei olisi mitään pelastusta eikä lunastusta, ja elleivät ihmiset tule Hänen tykönsä ja tunnusta Häntä Vapahtajakseen, he eivät voi saada iankaikkista elämää Hänen kasvojensa edessä. Evaikeliumin suunnitelma on ihmisille säädetty tie, jota pitkin he voivat tulla Hänen tykönsä ja löytää pelastuksen.

Enkeli sanoi Nefille, että **"Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän Poika ja maailman Vapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen tykönsä; muuten he eivät voi pelastua."**[48] Velvollisuutemme on siis tunnustaa Hänet Lunastajaksemme ja Hänen säätämiensä lakien mukaisesti tulla Hänen tykönsä, niin että voimme saada iankaikkisen elämän toivon.

Mikä tämä suuri lunastussuunnitelma sitten on, jonka Hän on säätänyt? Lehi sanoi: **"Aadam lankesi, jotta ihmisiä syntyisi; ja ihmiset ovat, jotta heillä olisi ilo. Ja kun aika on täyttynyt, tulee Messias lunastamaan ihmislapset lankeemuksesta."**[49]

Jeesuksen Kristuksen sovitusuhri on siis se perusta, jolla lunastus lepää. Aadam toi maailmaan ajallisen ja hengellisen kuoleman. Kristuksen sovitus lunastaa meidät sekä ajallisen että hengellisen kuoleman vaikutuksista.

Ajallinen kuolema on kuolevaisuuteen liittyvä olotila. Kuolevaisilla olennoilla on turmeltunut ruumis, joka lahoaa. Lopulta henki ja ruumis erkanevat ja tätä me nimitämme luonnolliseksi eli ajalliseksi kuolemaksi. Kris-

[48] 1 Nefi 13: 40
[49] 2 Nefi 2: 25—26

tuksen sovitus lunastaa kaikki ihmiset tästä ajallisesta kuolemasta siten, että kaikki nousevat ylös, kaikki saatetaan esiin kuolemattomuudessa, ja kaikkien ihmisten ruumis ja henki yhdistetään jälleen erottamattomasti. Kristuksen ylösnousemus saa aikaan kaikkien ihmisten ylösnousemuksen.

Karkotus Herran kasvojen edestä ja kuoleminen siihen nähden, mikä kuuluu vanhurskauteen eli Henkeen, on hengellinen kuolema. Kristuksen sovitus lunastaa ihmiset hengellisestä kuolemasta siten, että he olemalla kuuliaiset evankeliumin laeille ja toimituksille voivat syntyä uudesti ja saada hengellisen elämän. Heistä voi tulla eläviä siihen nähden, mikä on Hengestä, mikä kuuluu vanhurskauteen, ja he voivat jälleen asua Jumalan kasvojen edessä, mikä elämä on iankaikkinen elämä.

Lunastus on siis sekä ajallinen että hengellinen. Se on kaikille ihmisille ajallinen siinä mielessä, että heidät nostetaan kuolemattomuuteen. Se on hengellinen niille, jotka noudattavat evankeliumin lakia, sillä heidät "herätetään kuolemattomuudessa iankaikkiseen elämään", jos he uskovat ja ovat kuuliaiset. "Ja ne, jotka eivät usko, iankaikkiseen kadotukseen, sillä heitä ei voida lunastaa heidän **hengellisestä lankeemuksestaan,** koska he eivät tee parannusta."[50]

Lunastuksemme ilo tulee siis meille Aadamin lankeemuksen ja Kristuksen sovituksen kautta. Ellei olisi ollut Lunastajaa, Vapahtajaa, niin ei olisi myöskään ollut kuolemattomuutta ja iankaikkista elämää.

Pelastus armosta

Pelastus armosta on muuan Kristuksen suurenmoisia oppeja. On totta, että siihen nähden on kaikkialla ole-

[50] Opin ja Liittojen Kirja 29: 43—44

massa sekaannusta ja vääriä opetuksia, mutta samoin on laita jumaluuteen ja melkein jokaiseen muuhun pelastuksen periaatteeseen nähden.

Armo on yksinkertaisesti se laupeus ja rakkaus, jota Jumala tuntee lapsiaan kohtaan ja jonka seurauksena Hän on säätänyt pelastussuunnitelman, niin että he voisivat saada voimaa edistyä ja tulla Hänen kaltaisikseen. Se käy erinomaisesti ilmi tästä kirjoitusten kohdasta: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä."[51]

Samalla tavoin Kristus "niin rakasti maailmaa, että antoi oman henkensä, jotta jokainen, joka uskoo, voisi tulla Jumalan lapseksi."[52]

Koska Kristuksen lunastus lunastaa ihmiset sekä ajallisen lankeemuksen että hengellisen lankeemuksen seurauksista, niin Hänen armonsa täytyy ilmetä molemmilla alueilla. Kaikki ihmiset **pelastuvat yksin armosta,** ilman mitään omaa tekoaan, mikä merkitsee, että he nousevat ylös ja heistä tulee kuolemattomia Kristuksen sovitusuhrin tähden. Tämä sai Jaakobin huudahtamaan:

"Oi Jumalan viisautta, hänen laupeuttansa ja **armoansa!** Sillä katso, ellei liha koskaan enää nousisi", toisin sanoen, ellei Kristus olisi saanut aikaan ylösnousemusta, "meidän henkemme täytyisi joutua sen enkelin alaiseksi, joka lankesi iankaikkisen Jumalan kasvojen edestä ja muuttui perkeleeksi ollakseen koskaan enää nousematta."[53]

Tämän kuoleman lunastamisen lisäksi kaikilla ihmisillä on, Jumalan armosta, voima saavuttaa iankaikkinen elämä. Tätä sanotaan **pelastukseksi armosta olemalla kuuliainen** evankeliumin laeille ja toimituksille. Tämä sai Nefin kirjoittamaan: "Me ahkeroimme uutterasti kirjoitustyössä saadaksemme lapsemme, ja myös veljemme usko-

[51] Joh. 3: 16
[52] Opin ja Liittojen Kirja 34: 3
[53] 2 Nefi 9: 8

maan Kristukseen ja **sovitetuiksi Jumalan kanssa; sillä me tiedämme, että me vain armosta pelastumme parhaammekin tehtyämme."**[54]

Ja Jaakob selittää näin: **"Sovittautukaa siis, rakkaat** veljeni, **Jumalan tahtoon,** älkääkä perkeleen ja lihan tahtoon; ja muistakaa **Jumalan tahtoon mukauduttuanne, että te pelastutte ainoastaan Jumalan armosta ja hänen armonsa kautta.** Herättäköön siis Jumala teidät kuolleista ylösnousemuksen voimalla, ja myöskin iankaikkisesta kuolemasta sovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan, että te häntä **ylistäisitte jumalallisen armon kautta."**[55]

Ja lopuksi tässä Moronin esittämä täydellinen yhteenveto armon laista: "Tulkaa Kristuksen tykö ja tulkaa täydellisiksi hänessä ja luopukaa kaikesta jumalattomuudesta; ja jos te luovutte kaikesta jumalattomuudesta ja rakastatte Jumalaa kaikesta mielestänne, sielustanne ja voimastanne, **niin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostansa olisitte täydelliset Kristuksessa; ja jos te Jumalan armosta olette täydelliset Kristuksessa, te ette mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.** Ja vielä, jos te **Jumalan armosta** olette täydelliset Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, te olette **Jumalan armosta Kristuksessa pyhitetyt,** Kristuksen veren kautta, joka vuodatettiin, Isän liiton mukaan, teidän syntienne anteeksi antamiseksi, että **te tulisitte pyhiksi ja tahrattomiksi."**[56]

Maailman valkeus

"Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus."[57]

---

[54] 2 Nefi 25: 23
[55] 2 Nefi 10: 24—25
[56] Moroni 10: 32—33
[57] Joh. 8: 12

"Katso, minä olen laki ja valkeus. **Katsokaa minuun** ja pysykää vahvoina loppuun asti, niin te saatte elää; sillä sille, joka vahvana pysyy loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän."[58]

"Minä tahtoisin, että te olisitte täydelliset, samoin kuin minä olen, tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen." [59]

"Millaisia miehiä teidän siis tulisi olla? Totisesti minä sanon teille, sellaisia kuin minä olen."[60]

Kristus on suuri esimerkin antaja. Hän osoitti polun ja merkitsi tien. Pelastuksen saavutamme seuraamalla Häntä ja kulkemalla sitä tietä, mitä Hän kulki. Osa Hänen kuolevaisuudessa suoritettua tehtäväänsä oli esimerkin antaminen kaikille seuraaville sukupolville. Hän on valkeus — maailman valkeus.

Parhaiten tämän esimerkin antaminen kuvastuu Hänen kasteestaan. Kun Johannes Kastaja esteli ja olisi kieltäytynyt Häntä kastamasta, niin Herramme sanoi: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus."[61]

Ja Nefi — nähtyään tämän suurenmoisen tapahtuman näyssä — kirjoitti: "Ja jos nyt Jumalan Karitsan, joka on pyhä, pitää tulla kastetuksi vedellä, jotta hän täyttäisi kaiken vanhurskauden, niin kuinka paljon tärkeämpää onkaan, että meidät, jotka olemme epäpyhiä, kastetaan, ja myöskin vedellä! Ja hän (Kristus) sanoi ihmislapsille: **Seuraa minua.** Mutta, rakkaat veljeni, **voimmeko me seurata Jeesusta, ellemme halua pitää Isän käskyjä?**

Minä tiedän, että jos te **seuraatte Poikaa vakaalla sydämellä** lankeamatta ulkokultaisuuteen ja petollisuuteen Jumalan edessä, ja rehellisin aikomuksin, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette valmiit ottamaan päällenne Kristuksen nimen kasteen kautta — siis **seuraamaan Herraanne ja Vapahtajaanne veteen** hä-

---

[58] 3 Nefi 15: 9
[59] 3 Nefi 12: 48
[60] 3 Nefi 27: 27
[61] Matt. 3: 15

nen sanansa mukaisesti — niin katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; silloin tulee kaste tulella ja Pyhällä Hengellä."[62]

Kuinka monet maailmassa tänä päivänä seuraavat Poikaa, ei ainoastaan, kun on kysymys kasteesta, vaan kaikilla elämän aloilla?

Kristuksen veri

Kristityt puhuvat usein Kristuksen verestä ja sen puhdistavasta voimasta. Suuri osa siitä, mitä tästä asiasta uskotaan ja opetetaan, on kuitenkin täysin mieletöntä ja niin kouraantuntuvan väärää, että siihen uskominen merkitsee pelastuksen menettämistä. Monet menevät esim. niin pitkälle, että he ainakin ovat uskovinaan, että jos me huulillamme tunnustamme Kristuksen ja vakuutamme hyväksyvämme Hänet henkilökohtaiseksi Vapahtajaksemme, niin me siten pelastumme. He sanovat, että Hänen verensä, ilman mitään muuta tekoa kuin uskoa, puhdistaa meidät.

Mikä sitten on oikea oppi Kristuksen verestä? Pelastus tulee sovituksen tähden, ja sovitus tapahtui Kristuksen veren vuodattamisen kautta. Getsemanessa, missä Hän ehdollisesti otti päällensä maailman synnit, Hän hikoili joka huokosesta suuria veripisaroita, ja sitten, vihdoin ristillä Hän todella vuodatti verensä.

Niin tärkeää on, että me alati muistamme ne sovituslunnaat, jotka Hän maksoi vuodattamalla verensä, että sitä varten säädettiin sakramenttitoimitus, jossa murretun leivän syöminen tapahtuu Hänen runnellun ruumiinsa muistoksi ja maljasta juominen Hänen vuodatetun verensä muistoksi.

Tästä syystä Hän sanoi juutalaisille: "Joka syö minun lihani ja **juo minun vereni,** sillä on iankaikkinen elämä,

---

[62] 2 Nefi 31: 5, 10, 13

ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."[63] Ja Johannes sai myös nähdä celestisen maailman asukkaiden ylistävän Häntä, sanoen: **"Sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista."**[64]

Mutta pelastuksen saavuttamiseen Hänen sovittavan verensä kautta liittyy joitakin ehtoja. **"Jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa"**, näin Johannes ilmaisee tämän, **"niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä."**[65]

Kuningas Benjaminin tykö sanansaattajaksi lähetetty enkeli opetti tätä oppia seuraavasti: "Kuten he Aadamissa eli luonnostaan lankeavat, samoin myös **Kristuksen veri sovittaa heidän syntinsä... Pelastus on tapahtunut ja tapahtuu ja on tapahtuva Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan, sovittavassa veressä ja sen kautta."**[66]

Ylösnoussut Herra opetti itse nefiläisille: **"Eikä mikään** saastainen voi päästä hänen (Isän) valtakuntaansa; sen tähden hänen lepoonsa pääsevät ainoastaan **ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden,** ja koska he ovat tehneet parannuksen kaikista synneistänsä ja ovat pysyneet uskollisina loppuun asti."[67]

Ja lopuksi, omana aikanamme, Hän on sanonut selkeästi: **"Minun vereni ei ole puhdistava heitä, jos he eivät kuule minua."**[68]

Pelastus Jumalan valtakunnassa on saavutettavissa Kristuksen sovittavan veren tähden. Mutta se saadaan vain sillä ehdolla, että ihminen uskoo, tekee parannuksen, ottaa kasteen ja pysyy lujana loppuun asti pitäen Jumalan käskyt.

---

[63] Joh. 6: 54
[64] Ilm. 5: 9
[65] 1 Joh. 1: 7
[66] Moosia 3: 16, 18
[67] 3 Nefi 27: 19
[68] Opin ja Liittojen Kirja 29: 17

Menot, toimitukset, vertauskuvallisuus

Muuan evankeliumin toimituksiin ja niiden toimittamistapaan liittyvä seikka, jota näytetään vain vähän tuntevan, on se, että jokainen toimittamistapa on valittu todistamaan jotakin Kristuksesta.

Eivät ainoastaan profeetat todista Hänestä vaan myös nämä evankeliumin vertauskuvalliset menot ja toimitukset suoritetaan siten, että ne keskittävät niihin osallistuvien mielen Häneen.

Mooseksen lain moninaiset menot oli säädetty, etteivät israelilaiset "unohtaisi Jumalaa ja velvollisuuttansa häntä kohtaan", ja, kuten Abinadi tämän ilmaisi, **"kaikki tämä oli sen vertauskuvaa, mikä on tuleva."** [69]

Jaakob ilmaisi samantapaisen ajatuksen: "Katsokaa, minun sieluni iloitsee, kun voin vahvistaa kansalleni Kristuksen tulemisen totuuden; sillä **tätä tarkoitusta varten Mooseksen laki on annettu; ja kaikki, mitä Jumala on maailman alusta alkaen antanut ihmiselle, on vertauskuvana hänestä.**"[70]

Uhrit esimerkiksi olivat tärkeä osa Mooseksen lakiin liittyviä toimituksia. Ne olivat Jumalan Pojan tulevan uhrin esikuvana, ja sellaiseksi Jaakobin jälkeläiset ne ymmärsivätkin, ainakin historiansa vanhurskaampina kausina. Itse asiassa uhrit olivat saaneet alkunsa jo Aadamin aikana, ja selittäessään niiden tarkoitusta enkeli sanoi hänelle: **"Tämä on Isän Ainosyntyisen uhrin vertauskuva,** Pojan, joka on täynnä armoa ja totuutta. Niin tee siis kaikki, minkä teet, Pojan nimessä; tee parannus ja huuda avuksesi Jumalaa Pojan nimessä alati."[71]

Samalla tavoin vertauskuvallinen oli se vaskikäärme,

---

[69] Moosia 13: 30—31
[70] 2 Nefi 11: 4
[71] Kallisarvoinen Helmi, Mooses 5: 7—8

jonka Mooses kohotti Israelin nähtäväksi, kun heillä oli vitsauksenaan myrkyllisiä käärmeitä. Nikodemukselle puhuessaan Herramme sanoi: **"Niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä."**[72]

Todistaessaan Mooseksen suuruudesta muuan **Mormonin Kirjan** profeetta sanoi: **"Sillä eikö hän todistanut, että Jumalan Poika oli tuleva? Ja kuten hän ylensi vaskisen käärmeen erämaassa, samoin ylennetään hänet, joka on tuleva. Ja jokainen, joka katsoi tuohon käärmeeseen, sai elää, samoin kuin jokainen, joka katsoo Jumalan Poikaan uskoen ja särjetyin hengin, saa elää, elää siihen elämään, joka on iankaikkinen."**[73]

Samalla tavoin kaste on määrätty suoritettavaksi upottamalla, jotta se olisi meidän Herramme kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemisen vertauskuva. Kuten Paavali sanoo, me "olemme hänen kuolemaansa kastetut", olemme "yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuoleaan", ja meidän pitää "uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa."[74]

Samoin kuin on kasteen, samoin on myös Herran ehtoollisen sakramentin laita. Leipä ja viini kuvaavat Hänen runneltua lihaansa ja Hänen vertansa. **"Tehkää se minun muistokseni"**[75] Hän sanoi. Ja samoin on kaikkien evankeliumin toimitusten laita. Kaikki on säädetty sellaisiksi, että ne kuvaavat Kristusta, todistavat Hänestä, keskittävät niihin osallistuvien mielen Häneen, sillä ainoastaan Hänessä ja Hänen kauttaan on pelastus mahdollinen.

---

[72] Joh. 3: 14—15
[73] Helaman 8: 14—15
[74] Room. 6: 3—5
[75] Luuk. 22: 19

Esikoinen

Kristus on Esikoinen. Ilmeisestikään Hän ei saanut tätä etuoikeutta syntyessään kuolevaisuuteen, sillä monta miljoonaa oli syntynyt ennen Häntä tämän maan päälle.

Mutta emme saa unohtaa, niin vähän kuin tätä oppia tunnetaan ja siihen uskotaan nykyisessä niin sanotussa kristityssä maailmassa, että kaikki ihmiset elivät aikaisemmassa olemassaolossa ennen syntymistään tähän maailmaan; aikaisemmassa olemassaolossa kaikki syntyivät Isän henkilapsiksi. Kristus oli henkilapsista esikoinen, ja siitä hetkestä lähtien Hänellä on kaikessa ollut etusija.

Niinpä Paavali kirjoitti kolossalaisille, että Kristus oli "näkymättömän Jumalan kuva, **esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa**"; [76] niin hän myös selitti roomalaisille, että Hän oli **"esikoinen monien veljien joukossa."** [77]

Johannes oli täysin tietoinen Kristuksen aikaisemmasta olemassaolosta ja suuruudesta, kun hän kirjoitti Hänestä: **"Alussa oli Sana,** ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. **Hän oli alussa Jumalan tykönä."**[78] Kristus, Sana, Esikoinen, oli luonnollisesti saavuttanut jumaluuden aseman ollessaan vielä aikaisemmassa olemassaolossa.

Tänä aikana Hän on sanonut: **"Minä olin alussa Isän tykönä ja olen Esikoinen;** ja kaikki, jotka ovat syntyneet minun kauttani, ovat osalliset minun kirkkaudestani, ja he ovat **Esikoisen seurakunta. Myös te olitte alussa Isän tykönä."**[79]

Jos kristityt kaikkialla tietäisivät ja uskoisivat, että Kristus oli persoonallisen Jumalan ensimmäinen Poika aikaisemmassa olemassaolossa, niin kuinka se vaikuttaisikaan heidän elämäänsä täällä.

---

[76] Kol, 1: 15
[77] Room. 8: 29
[78] Joh. 1: 1—2
[79] Opin ja Liittojen Kirja 93: 21—23

Jos ihmiset yleisesti tunnustaisivat opin, joka perustuu persoonallisen Jumalan persoonalliseen luonteeseen, niin minkä ihanan valovirran se loisikaan kysymykseen, miksi olemme täällä tässä elämässä.

Jos ihmiset tietäisivät, mistä he tulivat ja miksi he ovat täällä sekä että, jos he ovat uskolliset kaikessa, heistä voi tulla Esikoisen seurakunnan jäseniä tämän jälkeen, niin eivätkö he palvelisi Kristusta muutenkin kuin huulillaan?

Kuinka ikuisesti tärkeätä onkaan tietää, että Kristus on Esikoinen! Kuinka kiitollisia meidän tulisikaan olla niistä Hengen vaikutuksesta syntyneistä kirjoituksista, sekä vanhoista että nykyisistä, jotka opettavat meille näitä totuuksia!

Kristuksen nimi

Kaikissa pyhissä kirjoituksissamme on runsaasti ohjeita, että kaikki pitäisi suorittaa Kristuksen nimessä, sillä Hänen nimeään kunnioitetaan ennen kaikkea, ja kuitenkin, kuinka usein niin sanottujen kristittyjen keskuudessa rukoillaan ja suoritetaan muita uskonnollisia toimituksia välittämättä Hänen pyhästä nimestään.

Olemme jo nähneet, että itse pelastus tulee vain Hänen pyhässä nimessään ja sen kautta. Ja nyt Paavali kielellä, jota vain harvat häntä lukuunottamatta voisivat käyttää, lisää tämän: "Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle **nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistumaan, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.**"[80]

Herramme opetti opetuslapsilleen, että heidän tulisi rukoilla Isää Hänen nimessänsä.[81] Hän antoi tarkat ohjeet

---

[80] Fil. 2: 9—11

[81] Joh. 14: 13—14; 15: 16; 16: 23—25; 2 Nefi 32: 9; Opin ja Liittojen Kirja 59: 5

nefiläisille, että Kirkko piti kutsuttaman Hänen nimensä mukaan. **"Ja kuinka se voisi olla minun kirkkoni"**, Hän sanoi, **"ellei sitä minun nimeni mukaan nimitettäisi?** Sillä jos jotakin kirkkoa nimitetään Mooseksen nimen mukaan, niin se silloin on Mooseksen kirkko; tai jos sitä jonkun ihmisen mukaan nimitetään, se silloin on jonkun ihmisen kirkko; mutta **jos sitä minun nimeni mukaan nimitetään se on silloin minun kirkkoni, siinä tapauksessa, että se on rakennettu minun evankeliumilleni."** [82]

Samalla tavoin ne, jotka liittyvät Hänen Kirkkoonsa, ottavat Hänen nimensä päällensä. "Minä tahtoisin, että te **ottaisitte Kristuksen nimen päällenne"**, kehotti kuningas Benjamin kääntyneitä nefiläisiä. "Ja on tapahtuva, että kuka ikinä tämän tekee, saa paikkansa Jumalan oikealla puolella, sillä hän on tunteva nimen, jolla häntä kutsutaan; sillä häntä kutsutaan Kristuksen nimellä."[83]

Mistä me, edes kristittyjenkään keskuudessa, tapaamme todellista sydämestä lähtevää Kristuksen nimen kunnioittamista?

Karitsa on arvollinen

Kaikki toivomme rauhasta tässä elämässä ja iankaikkisesta elämästä tulevassa maailmassa keskittyvät Kristukseen. Ilman Häntä ja Hänen sovittavaa uhriaan koko luomisen tarkoitus ja päämäärä olisi rauennut tyhjiin. Hänen suuruutensa ja tehtävänsä ylittävät kuolevaisten käsityskyvyn. Hänelle kuuluu kaikki kunnia, ylistys, valta ja kirkkaus.

"Oikea tie on uskominen Kristukseen häntä kieltämättä", sanoi Nefi, **"ja Kristus on Israelin Pyhä; sen tähden teidän**

---

[82] 3 Nefi 27: 8
[83] Moosia 5: 8—9

on kumarruttava hänen edessään ja palveltava häntä kaikesta mielestänne, sielustanne ja voimastanne; ja jos te tämän teette, ei teitä suinkaan työnnetä pois."[84]

Johannes todisti, että täten menettelevät taivaan enkelitkin, sillä hän sai nähdä enkelten, joiden luku oli "kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat", sanovan: **"Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen...** Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti."[85]

Kristuksen ilmestymiset

Herran suunnitelmaan on kuulunut, että Hän kaikkina aikakausina on ilmoittanut itsensä ihmisille, jotka voimallisessa uskossa ovat tulleet Hänen eteensä. Aadamin ajoista lähtien Kristus on ilmestynyt valituille profeetoille, miehille, jotka uskon kautta ovat saaneet vallan nähdä verhon tuolle puolen. Täten ilmestymällä Hänen persoonansa on ilmoitettu ja Hänen tarkoituksensa ovat täyttyneet.

Meillä ei ole mitään kuvausta selvemmästä ja täydellisemmästä Hänen persoonansa ilmoittamisesta kuin se, jonka jaredilaisten johtaja sai vähän Baabelin tornin rakentamisen jälkeen. "Minä olen se, joka olen ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti lunastaakseni kansani", Hän ilmoitti seisoessaan Jaredin veljen edessä. **"Minä olen Jeesus Kristus...** Minussa koko ihmissuku on saava valkeuden, iankaikkisen valkeuden, nimittäin ne, jotka **minun nimeeni uskovat... Katso, tämä ruumis, jonka sinä nyt näet, on minun henkeni ruumis... ja**

---

[84] 2 Nefi 25: 28—29
[85] Ilm. 5: 11—13

sellaisena kuin minä sinulle ilmestyn hengessä, sellaisena minä kansalleni olen ilmestyvä lihassa."[86]

Vanhassa Testamentissa kerrotaan eräästä myöhemmin tapahtuneesta ilmestymisestä, jossa Jumala ei ilmestynyt vain yhdelle ihmiselle, vaan yhtä haavaa 74 uskolliselle vanhimmalle. "Ja Mooses ja Aaron, Naadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta nousivat vuorelle", meille kerrotaan. "Ja **he näkivät Israelin Jumalan** ja hänen jalkainsa alla oli alusta, niinkuin safiirikivistä, kirkas kuin itse taivas. Eikä hän kajonnut kädellänsä israelilaisten valittuihin, ja **he katselivat Jumalaa,** söivät ja joivat."[87]

Ylösnousemuksensa jälkeen Herramme ilmestyi monille. Hänen palvelustoimintansa Hänen opetuslastensa keskuudessa ylösnousemuksen jälkeen tunnetaan hyvin. Hänen ilmestymisensä Paavalille ja Johannekselle Hänen virallisen taivaaseen astumisensa jälkeen on kirjoitettu muistiin. Mutta **Mormonin Kirjan** kertomus ylösnousseen Herran palvelustoiminnasta nefiläisten keskuudessa on ehkä vähemmän tunnettu, mutta ei suinkaan vähäisempi kuin mikä tahansa pyhien kirjoitusten kertomus, mikä ihmisillä nyt on.

Ensin Isän ääni esitti Hänet: "Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt ja jossa minä olen kirkastanut nimeni. Kuulkaa häntä."

Sitten seurasi Hänen oma ilmestymisensä: "He loivat silmänsä taivasta kohti; ja katso, **he näkivät Ihmisen laskeutuvan taivaasta;** ja hänellä oli yllänsä valkoinen viitta; ja hän tuli alas ja seisoi heidän keskellänsä; ja koko väenpaljouden silmät olivat suuntautuneet häneen, eivätkä ihmiset uskaltaneet puhua toinen toisellensa, tietämättä mitä tämä merkitsi, sillä he luulivat enkelin ilmestyneen heille.

---

[86] Eter 3: 14, 16
[87] 2 Moos. 24: 9—10

Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle, sanoen: Katso, **minä olen Jeesus Kristus,** jonka profeetat todistivat tulevan maailmaan. Ja katso, minä olen maailman valkeus ja elämä; ja minä olen juonut sen katkeran maljan, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän ottamalla kantaakseni maailman synnit, siten alistuen Isän tahtoon kaikessa hamasta alusta asti."[88]

Sitten seuraa suurenmoinen kertomus Hänen palvelustoiminnastaan tuon valitun kansan keskuudessa; jokainen harras Kristukseen uskova haluaa varmasti lukea sen yksityiskohtaisesti, erityisesti luvut 11—28, 3 Nefissä, **Mormonin Kirjassa.**

Noin 400 vuotta myöhemmin **Mormonin Kirjan** historian lähestyessä loppuaan taivaat olivat yhä silloin tällöin avoinna uskollisille. **"Minä olen nähnyt Jeesuksen",** riemuitsi Moroni, ja **"hän on puhunut minun kanssani kasvoista kasvoihin."**[89]

Kaksi ylösnousemuksen jälkeen tapahtunutta kirkkauden ilmestystä — jotka ovat verrattavissa ilmestymiseen niille 74 Israelin vanhimmalle — ansaitsee erityisesti huomiomme. Rakastamalleen Johannekselle, joka oli karkoitettuna Patmokselle, Hän antoi näkyjä iankaikkisuudesta.

"Minä olen A ja O", Kristuksen ääni puhui hänelle. "Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui", sanoi Johannes; "ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, ja lampunjalkain keskellä **Ihmisen Pojan muotoisen,** pitkäliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki; hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina. Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja

---

[88] 3 Nefi 11: 7—11
[89] Eter 12: 39

hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: 'Älä pelkää! **Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti,** ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.' "[90]

Ilman sitä kuvaannollisuutta ja vertauskuvallisuutta, joka liittyi tähän Johanneksen suureen ilmestykseen, kaksi myöhempien aikojen profeettaa, Joseph Smith ja Oliver Cowdery, saivat Kirtlandin temppelissä huhtikuun 3. päivänä 1836 samantapaisen ilmestyksen.

"Peite otettiin pois meidän mielemme yltä", he kirjoittivat, 'ja ymmärryksemme silmät avautuivat. **Me näimme Herran** seisomassa puhujakorokkeen rintamuksella edessämme, ja hänen jalkojensa alla oli alusta puhtaasta kullasta, väriltään meripihkan kaltainen. Hänen silmänsä olivat kuin tulenliekit, hänen hiuksensa olivat valkoiset kuin puhdas lumi, hänen kasvonsa olivat aurinkoa kirkkaammat ja hänen äänensä oli kuin paljojen vetten pauhu, nimittäin Jehovan ääni, ja hän sanoi: **Minä olen ensimmäinen ja viimeinen; minä olen se, joka elää; minä olen se, joka teurastettiin; minä olen teidän puolestapuhujanne Isän tykönä.**"[91]

Joseph Smith ja Sidney Rigdon, kirjoittaessaan muistiin ihanan näkynsä kirkkauden asteista, ovat jättäneet meille tämän nykyajan todistuksen iäti elävästä Kristuksesta:

"Ja nyt, näin monen todistuksen jälkeen, mitkä on annettu hänestä, tämä todistus, jonka me hänestä annamme, on viimeisin: **että hän elää! Sillä me näimme hänet Jumalan oikealla puolella** ja kuulimme äänen, joka todisti, että **hän on Isän Ainosyntyinen,** että hänen kauttaan ja hänestä maailmat luodaan ja luotiin, ja hän luo ja loi maailmat,

---

[90] Ilm. 1: 11—18
[91] Opin ja Liittojen Kirja 110: 1—4

ja että niiden asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttäriä."[92]

Kristus ja Hänen profeettansa

Mitä nyt arvelette Kristuksesta?

Olemme esittäneet todisteita, jotka on otettu Herran antamista ilmoituksista. Olemme nähneet, että kaikkien profeettain, sekä muinaisten että nykyisten, todistus vahvistaa Hänen jumalallisuutensa ja tehtävänsä. Puolueettomalle mielelle, jota lahkolaisopit ja ihmisten uskontunnustukset eivät kahlehdi, nämä kirjoitukset ovat selkeät.

Pelastus on Kristuksessa. Hän on Jumalan, Iankaikkisen Isän, henkilasten Esikoinen. Hän on kaiken Luoja alusta asti. Aadamin lankeemuksesta lähtien Hän on seisonut meidän ja Isän välillä meidän Välimiehenämme, Puolustajanamme. Hän on Herra Kaikkivaltias. Suuri MINÄ OLEN, luvattu Messias.

Hänestä kaikki profeetat todistivat. Jokainen pelastukseemme liittyvä meno ja toimitus on säädetty siten, että se todistaa Hänestä ja Hänen sovittavasta uhristaan.

Hän on Jumalan Poika, kirjaimellisesti, todella, samoin kuin ihmiset ovat kuolevaisten vanhempien poikia; ja Hän tuli maailmaan elämä itsessään, Hänellä oli valta antaa henkensä ja valta ottaa se jälleen. Hän on meidän Lunastajamme ja Vapahtajamme. Armostaan Hän sai aikaan äärettömän ja iankaikkisen sovituksen, ja Hän on antanut kaikille ihmisille voiman peseytyä puhtaiksi Hänen veressänsä.

Kristus on maailman valkeus; Hänellä on nimi, joka on kaikkia nimiä korkeampi, mitä koskaan on annettu; Hän on korotettu olento, joka on arvollinen saamaan kaiken kunnian ja ylistyksen ja joka on ilmestynyt pyhille miehille kaikkina aikakausina ja joka halajaa, että kaikki ihmiset tulisivat Hänen tykönsä ja tulisivat Hänen kanssaperillisikseen Hänen Isänsä valtakunnassa.

---

[92] Opin ja Liittojen Kirja 76: 22—24

Näissä suurissa totuuksissa on ihmiskunnan iankaikkisen elämän toivo. Ja nämä suuret totuudet tunnetaan ihmisten keskuudessa, koska Herra on ilmoittanut ne profeettainsa kautta, ja ellei profeettoja olisi ollut saamassa valkeutta ja totuutta taivaasta ja todistamassa siitä maailmalle, niin ihmisillä ei olisi tietoa Kristuksesta ja pelastuksesta.

Kristus ja Hänen profeettansa ovat yhtä. He kulkevat yhdessä. Voidakseen saada tosi todistuksen Kristuksesta ihmisen täytyy uskoa niiden profeettain jumalalliseen tehtävään, jotka Hänestä todistavat. Ilmoitusta ei voi olla, ellei ole vastaanottavaista saajaa.

Apostoleillensa Herra sanoi: "Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri... Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. **Minä olen viinipuu, te olette oksat,** Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä **ilman minua te ette voi mitään tehdä."**[93]

Kristus ja Hänen profeettansa ovat yhtä läheisesti liittyneet yhteen ja yhtä läheisesti kiinni toisissaan kuin viinipuu ja sen oksat. Eikä kukaan voi poimia iankaikkisen elämän hedelmiä oksista, jotka ovat kiinni viinipuussa, hyväksymättä sekä Kristusta että Hänen profeettojaan.

Herramme opetti selkeästi. **"Joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut",** Hän sanoi mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt."[94]

"Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa tykönsä hänet joka on minut lähettänyt. Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan."[95]

---

[93] Joh 15: 1, 4—5
[94] Joh. 13: 20
[95] Matt. 10: 40—41

"Se, joka ottaa vastaan minun palvelijani, ottaa vastaan minut. Ja se, joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan minun Isäni. Ja se, joka ottaa vastaan minun Isäni, ottaa vastaan minun Isäni valtakunnan."[96]

"Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."[97]

Tulkaa Kristuksen tykö

Ilman Joseph Smithiä, profeettaa, ei maailmassa tänä päivänä olisi täydellistä tietoa Kristuksesta. Ellei olisi ollut Häntä ja hänen tehtäväänsä, niin maan päällä ei nyt olisi ketään, joka laillisesti voisi palvella pelastuksen toimituksissa. Ellei hän olisi tullut, niin Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa kaikkine pelastavine voimineen ja armoineen ei olisi jälleen maan päällä.

Mutta Jumalalle olkoon kiitos, jumalallinen totuus on palautettu meidän aikanamme. Kristuksessa oleva pelastus on jälleen tehty tiettäväksi ihmisille ja lailliset virkamiehet, palautuksen todistajat, antavat jälleen maailmalle juhlallisen todistuksen, että Hän on Jumalan Poika sekä että pelastus voidaan saavuttaa tulemalla Hänen tykönsä ja Hänen kirkkoonsa.

Tulkaa Kristuksen tykö, tulkaa Hänen tykönsä, niin kuin Hän on itsensä ilmoittanut tänä aikana. Tulkaa Kristuksen tykö, tunnustakaa Hänet siksi voimalliseksi Jumalaksi ja Vapahtajaksi, mikä Hän on. Tulkaa Kristuksen tykö ottamalla vastaan ne palvelijat, jotka Hän on määrännyt viemään täydempää totuutta Hänestä maailman kansakunnille. Tulkaa Kristuksen tykö, tulkaa ja saakaa rauha tässä elämässä ja varma toivo iankaikkisesta korotuksesta tulevassa elämässä.

---

[96] Opin ja Liittojen Kirja 84: 36—38
[97] Luuk. 10: 16

Lahti 1967 — Ecapaino